

POSUDEK VEDOUCÍHO PROJEKTU

Název práce: **Nalezení ideálního místa a návrh budovy i okolí Národní knihovny**

Vedoucí práce: Ing.arch. Michal Kuzemenský

Odborná asistentka: Ing.arch. Petra Kunarová

Diplomantka: Bc. Petra Pekarová

Je velice překvapivé jak přesvědčivě a reálně působí knihovna Petry Pekarové ve dvou protichůdných perspektivách. Jedna je z Hlávkova mostu. Pečlivě realistická. Knihovna na pozadí mostu plného šišatých betonových svodidel, na předpolí mostu oblá aluminiová budova pojišťovny, za ní babylónská věž z probarvovaného betonu, historizujícího tvarosloví, ze které trčí aluminiový válec. Druhá perspektiva má zadumanou a intimní atmosféru klášterní zahrady. Dvě tváře jsou částí jednoho a téhož domu. Domu - koláže, který autorka celkem opatrně sestavila.

Znám Petřinu práci. Vždy v ní hraje roli surrealita, snovost i absurdita. Není lehké práci rozklíčovat. Nenabízí jednoznačný výklad. Pohled z Hlávkova mostu je důkazem, že budova knihovny může být ledasčím. Třeba budovou evropského parlamentu. Ano ... ale, je tam něco navíc. Uvnitř zahrady jsem sice v klášteře, ovšem najednou celkem levná kolna z průsvitného copilitu. Záměrná nejednoznačnost je všudypřítomná.

Opravdu je to koláž. Petra nesimuluje sroslost celku, přesto jednotlivé prvky tvoří komplex. Nestojí náhodně vedle sebe. Jeden prvek shazuje druhý a staví ho do nově vytvořeného kontextu.

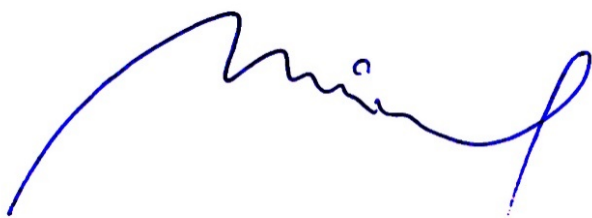
Autorka navrhuje dům tak, aby se sám sobě stal kontextem. Dům introvertní, otočený dovnitř a je-li třeba, tak obehnaný zdí. Domnívám se, že Petra své stavbě sama navrhuje protichůdný ansábl, tak aby konečné dílo ani nemohlo mít jeden výklad. Ovšem perspektiva z Hlávkova mostu hovoří o něčem jiném. Knihovna ob stojí v divokém kontextu existujícího města. Neuklidňuje ho příliš, ale nepůsobí v něm nepatříčně.

Zpět ke klášterní zdi. Pro mne velmi důležité téma. Zdí si knihovna bere i pozemek. Neuzavírá ho, ale není to ledasjaké tlachání o otevřeném veřejném prostoru pro všechny. Ne, tohle má být pro knihovnu, ale vstoupit může kdokoliv. Velmi důležité v současném městě. Zároveň, troufám si tvrdit nerealizovatelné, poněvadž nebezpečné. Ne všichni lidé jsou hodní a co v noci se zahradou a důmyslně prostupnou zdí? Anebo je to naopak? Nevede nás péče či úvaha o podobných městských prostorech k uvědomění, co jsme definitivně ztratili?

Návrh jako celek je inspirativní. Mám mnohou polemiku a dotazy: nemyslím, že je knihovna dostatečně osvětlena. Bylo by potřeba provést výpočet a Petra by pravděpodobně musela rozšiřovat perimetr těla knihovny a pravděpodobně zužovat archiv, aby se světlík či atrium skutečně stalo dostatečným vodičem světla. Možná, že by boj o světlo dal vtipný impuls k novému tvarování konstrukce, nyní už ne pouze výtvarně, ale tak, aby směrem ke světlíku nebrala světlo. Celý prostor je vědomě a romanticky fragmentovaný do jednotlivých čtenářských míst, či skupin. Není přehlednost jednou z vlastností knihovny?

Vnímám. Je to romantické. Je to zároveň komplikovaně uchopitelné a křehké, mám-li k autorčině práci respekt.

Petru Pekarovou doporučuji k absolutoriu a navrhuji známku C.



V Praze dne 9.6.2019 Michal Kuzemenský